

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Da vores arbejdsmarkedsordfører, hr. Knud Kristensen, er forhindret i at være til stede i dag, skal jeg tilkendegive følgende på vegne af De Konservative:

Lovforslaget medfører lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv.

Lov om ligeløn til mænd og kvinder blev vedtaget i 1976 for at gennemføre ligelønsdirektivet, herunder også ligebehandlingsdirektivet, som sikrer lige adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse og forfremmelse samt arbejdsvilkår.

Loven er siden blevet ændret adskillige gange, senest i 2006, hvor kønsopdelt lønstatistik på større virksomheder og redegørelse om indsatsen for ligeløn blev indført.

Ligeledes har formålet også været at forenkle, modernisere og forbedre fællesskabslovgivningen om ligebehandling af mænd og kvinder for derved at gøre lovgivningen mere klar og mere effektiv til fordel for borgerne.

Af høringssvarene fremgår der kun mindre bemærkninger til de sproglige og tekniske ændringer, som er indeholdt i lovforslaget, og det vidner om, at tilpasningen af loven er reel og i balance med nutidens og fremtidens muligheder på det danske arbejdsmarked.

Med de bemærkninger støtter Det Konservative Folkeparti lovforslaget.

Kl. 13:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste på listen er fru Lone Dybkjær som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 13:39

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Det bedste, man kan sige om det her lovforslag, er vel, at det implementerer et EF-direktiv. Det er da udmærket, også fordi præciseringerne i det her direktiv er bedre end det, vi har i øjeblikket. Men så er det gode vel efterhånden også sagt.

Jeg bliver mere og mere optaget af de her skemaer, der er i lovforslagene. Der står om en vurdering af lovforslagets konsekvenser, og det siger sådan set meget godt, at der ikke sker noget som helst – for nu ikke at bruge grovere udtryk. Overalt i skemaet står der: ingen, ingen, ingen. Det er vel sådan set meget betegnende, selv om jeg stadig væk vil sige, at der formentlig er lidt

skrappere, stærkere definitioner, men hovedoverskriften på det her er, at der ikke sker noget som helst. Det tror jeg sådan set også er det, regeringen ønsker at signalere – desværre, for jeg er enig med fru Pernille Vigsø Bagge i, at det her kunne have været vildt spændende, men det er det sandelig ikke blevet.

Der er navnlig to ting, som jeg så i denne sammenhæng vil hæfte mig ved. Det ene er altså § 1 b. Der står, at offentlige myndigheder har pligt til aktivt at tage hensyn til målsætningen om ligestilling osv. osv. Det kunne jo være interessant, for det står der faktisk ikke noget om i bemærkningerne, at høre lidt om, om regeringen mener, at man på nuværende tidspunkt gør alt det nødvendige. Det må jeg jo tro at regeringen vil svare ja til, men så må vi jo bede om noget mere detaljeret, for at man kan leve op til det her. Jeg synes sådan set, at vi i ret mange tilfælde, når vi beder om at få en vurdering af de ligestillingsmæssige konsekvenser af et forslag, ikke får særlig meget. De supplerende dagpenge er vel et af de områder, hvor man måske godt kunne kræve lidt mere detaljerede oplysninger om, hvordan det står til i forbindelse med mænd og kvinder, når man ændrer på reglerne for dem. Det er jo gennemgående kvinder, der har deltidsstillinger, og derfor er det formentlig også kvinderne, det går mest ud over. Men igen: Her er det svært at få nogen oplysninger frem.

Det andet vedrører så det, som står her til sidst, om det, der bør ske i forbindelse med ligebehandlingsorganer. Der står jo faktisk, at medlemsstaterne skal sikre, at de organer, der er på det her område, og jeg skal vende tilbage til, om vi rent faktisk har noget eller ej, skal foretage uafhængige undersøgelser af forskelsbehandling – det her er jo det direktiv, som vi gennemfører – offentliggøre rapporter og fremsætte henstillinger om spørgsmål vedrørende forskelsbehandling og så i øvrigt udveksle tilgængelige oplysninger med tilsvarende europæiske organer såsom et fremtidigt europæisk institut for ligestilling mellem mænd og kvinder.

Det sidste tror jeg såmænd nok regeringen skal leve op til, nemlig at komme med de nødvendige oplysninger, men de to første mener jeg ikke er der. Nu er Det Radikale Venstre ikke tilhængere af, at ordet ombud benyttes i enhver sammenhæng, men det er jo ikke ensbetydende med, at vi ikke mener, at der skal eksistere et organ, som har selvstændig initiativret. Det er jo en diskussion, vi har ført, ministeren og jeg – eller hvordan man nu skal sige det – i forbindelse